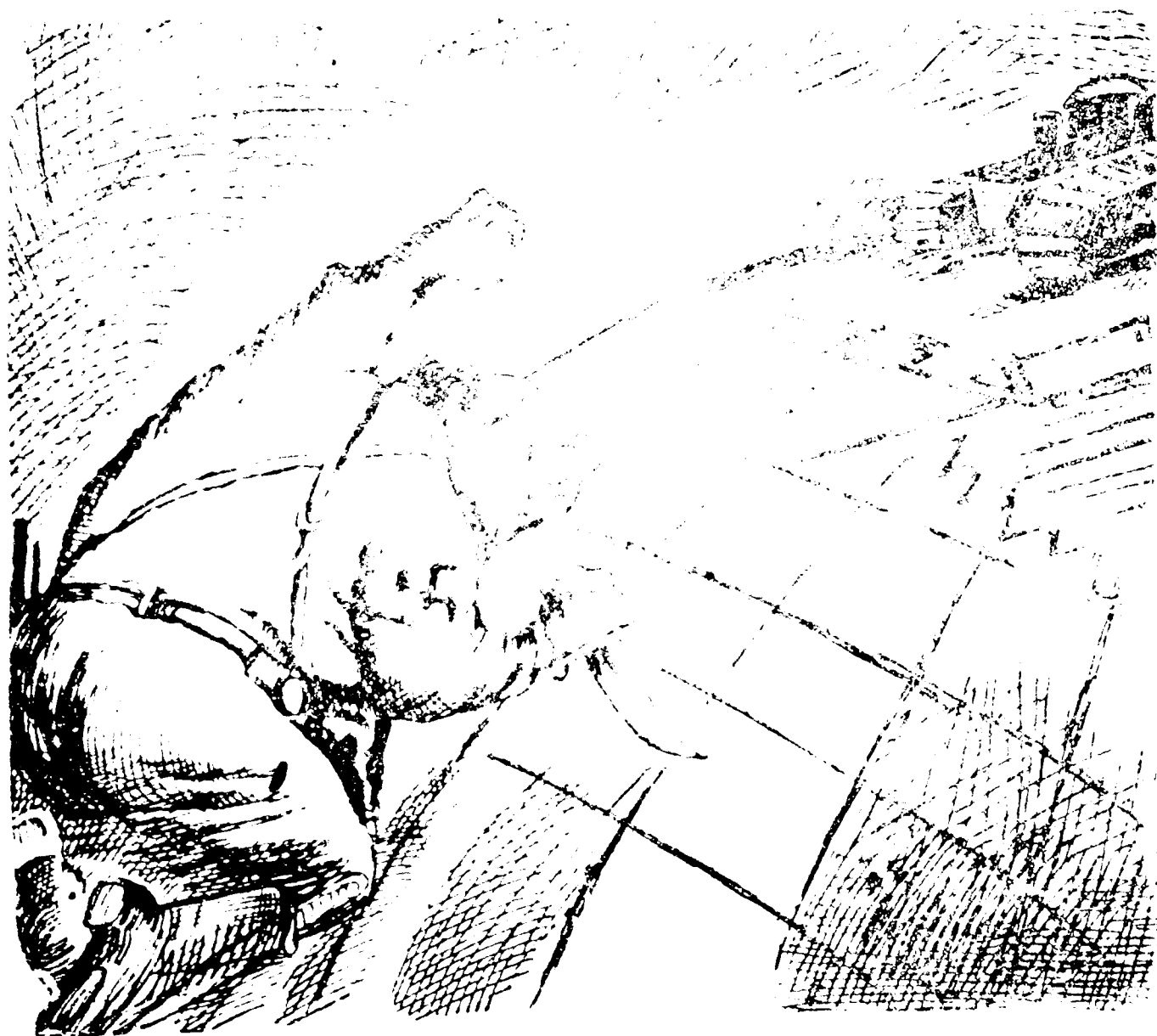

5K.
ΓΙΑΝΚΟΣ ΓΕΟΡΓΙΑΔΙΣ

Ι ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ ΕΤΙΜΑΖΥΝ ΝΕΟ ΜΑΚΕΛΙΟ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΓ ΔΟΝΜΗΑΣ
1935 — ΜΑΡΙΓΗΟΛΙ — 1935

8
991

ΓΙΑΝΚΟΣ ΓΕОРΓΙΑΔΙΣ

Ι ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ ΕΤΙΜΑΖΥΝ ΝΕΟ ΜΑΚΕΛΙΟ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΤΥ ΔΟΝΜΠΑΣ
1935—ΜΑΡΙΥΠΟΔΙ—1935

Επιτράπηκε για εκτύπωση στις 27-VII-1935
Αριθμός βιβλίου 67. — Τира́ζ 1500.
Γορλίτ № 6 — Παραγγελίας № 3475

ΙΠΕΦΘΙΝΟΣ ΣΙΝΤΑΧΤΙΣ: **Α. ΑΡΙΧ.**

Ι. ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΝ ΓΕΝΑΙ Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΖΜΟΣ

Ο πρώτος πανκόσμιος ιμπεριαλιστικός πόλεμος το 1914-1918 όχι μόνο δε δημιούργησε «πιο δίκαιες» συνθήκες για την ιριδική συμβίωση τον χορόν, όπος φώναζε γι' αυτό η μπουρζουαζία μαζί με τη σοσιαλ-δημοκρατία σ'όλα τα εμπόλεμα κράτι, μα, αντίθετα, άμα τέλειωσε αυτός ο πόλεμος όλος ο καπιταλιστικός κόσμος βρέθηκε μπροστά σ'ακόμα πιο οκσίες αντιθέσις.

Απτις πρώτες κιόλας μέρες ίστερα απτο κλίσιμο τις ιρίνις ο κίνδινος νέον εματιρόν λιστρικόν πολέμον αδιάκοπα μεγαλόνι μ'ολοένα κε πιο απιλιτικί δίνامي. Κι' αυτό ίνε ολότελα νοιτό, γιατί, όπος διδάσκι ο μαρξισμός-λενινισμός, ο πόλεμος ίνε ακεχώριστος απτον καπιταλισμό. Ενόσο στις περισσότερες αποφασιστικές χόρες του κόσμου θα ιφίστατε ο καπιταλισμός—θα ιφίστατε κι' ο κίντινος του πολέμου. Ο Λένιν διδάσκι, ότι η ιδιέτερα οκσία ανάπτικσι τον καπιταλιστικόν αντιθέσεων, κε γι' αυτό κ' η ιδιέτερα μεγάλη απιλί τον λιστρικόν πολέμον εμφανίζετε στην περίοδο του ιμπεριαλισμού, διλ. στι σίνχρονη εποχί.

Ο ιμπεριαλισμός, σαν μονοπολιστικό στάδιο του καπιταλισμού, χαρακτηρίζετε, μετακσί άλλον, με το ότι όλος ο κόσμος μ'όλα-του τα πλύτι (εκσόν απ' έχίνο το τμίμα, όπου ενκαθιδρίθηκε η διχτατορία του προλεταριάτου) ίνε μιραζμένος σχεδόν ολοκληρωτικά ανάμεσα σε λίγες μεγάλες δινάμις.

Μα πάνο στι θάσι του νόμου τις ανισόμερις ικονομικίς

κε πολιτικές ανάπτεικςς το καπιταλισμό, νόμο που ανακάλιπσε ο Λένιν κι' ανέπτεικε ο Στάλιν, οριζμένες καπιταλιστικές χώρες κσεπερνόν γλίγορα στην ανάπτεικσί-τους τις άλεις. Κι' αφτό ειμένι, ότι ι χώρες που κσεπέρασαν απετούν για τον εαφτό-τους νέες πιγές πρότον ιλόν κε νέες αγορές. Μα ο κόσμος ίνε πια όλος μιραζμένος. Πρέπι λιπόν να κσαναμιρα-στί. Μα κάθε ΚΣΑΝΑΜΙΡΑΖΜΑ το λιστεμένο πλύτου προκαλί ένοπλι σίνκρυσι ανάμεσα στους λιστές—ιμπεριαλιστές. Νά γιατί ο λενινιζμός διδάσκι, ότι ι περίοδος το ιμπερια-λιζμού σε τόσο θαθμό δυναμόνι, περιπλέκι κε σκσίνι τις αντι-θέσις σ'όλο το καπιταλιστικό σύστημα, όστε ι «ιρίνι» κατα-τάι μόνο κσανάσαζμα για νέυς πολέμους.

Ένα πολί χτιπιτό παράδειγμα, που επιβεθεόνι τι διδά-σκαλία το Λένιν για το χαραχτίρα τον ιμπεριαλιστικόν πολέ-μον, ίνε ο πόλεμος το 1914-1918. Νά πως έγγραφε ο Λένιν τότε (στα 1916) γι' αφτό τον πόλεμο: «Ι Αγκλία, ι Γαλία κ'ι Ροσία πολεμούν για να κρατίσουν τις λιστεμένες απικίες κε για να λιστέψουν την Τυρκία κ.τ.λ. Ι Γερμανία για να πάρι απικίες κε να λιστέψει ι ίδια την Τυρκία κ.τ.λ. Ι πραγ-ματική υσία το δομένου πολέμου ίνε όχι εθνική, μα ιμπεριαλι-στική. Με άλα λόγια: ο πόλεμος γίνετε όχι γιατί το ένα μέρος νκρεμίζι την εθνική καταπίεσι, το άλλο την ιπερασπίζι. Ο πό-λεμος γίνετε ανάμεσα σ'ομάδες καταπιεστόν, ανάμεσα σε διο λιστές για το ζίτιμα, πιος θα μιράσι τι λία, πιος θα λιστέ-ψει την Τυρκία κε τις απικίες.

Σίντομα: ο πόλεμος ΑΝΑΜΕΣΑ στις ιμπεριαλιστικές (διλ. που καταπιέζουν ολόκληρι σιρά από κσένους λαός, που τους ιμπερδέδουν με τα δίχτια τις εκσάρτισις απτο χρηματιστικό κεφάλαιο κ.τ.λ.) μεγάλες δινάμις ίτε σε ΣΙΜΑΧΙΑ μαζί-τους ίνε ιμπεριαλιστικός πόλεμος. Τέτιος ίνε ο πόλεμος το

1914—16. Η «ιπεράσπισι τις πατρίδας» ἴνε ἀπάτι ς'αφτό τον πόλεμο, ἴνε δικεολόγισί-του ¹⁾...»

Ὅπως κέρουμε, αφτός ο πόλεμος, πυ ἀρχισε σαν απο-τέλεσμα τις σίνκρυσις τον συμφερόντον τον διο κιριοτέρων ιμπεριαλιστικόν χορόν, (Ανκλία, Γερμανία), παρέσιρε στην περιστροφί-του σχεδόν ὅλο τον κόσμο. (Αφτό επίσης επιβεθέ-νι τι λενινική διδασκαλία για το ὅτι τώρα ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος δεν μπορί να περιοριστί με διο-τρία κράτι, ἀλλά ς' αφτόν το δίχος ἄλο θα παρασιρθί, αν ὄχι ὅλι, τυλάχιστο ι τεράστια πλιοψισφία τις ανθρωπότιτας). Ἐτσι, απτα 54 ανε-κσάρτιτα κράτι τυ κόσμυ στον πόλεμο τυ 1914-1918 προ-σελκίστικαν 39 κράτι, ο πλιθίζμός τον οποίον αποτελούσε τα 67 % τον κατίκον ὅλις τις γίνις σφέρας. Ο αριθμός τον επιστρατεβμένον ἔφτασε τα 60 εκατομίρια. Κ' ι καταστρεφτικί δίναμι, τ' ανθρώπινα θίματα, κε τα ἔκσοδα αφτό τυ πρότυ πανκόσμυ ιμπεριαλιστικῷ πολέμυ κσεπέρασαν πολές φορές ὅλες τις ἀπόλιες, πυ ἴχανε στυς πιο εματιρύς κε μακρό-χρονυς πολέμυς τυ παρελθόντος. Ι ἀπόλιες σε σκοτομένυς κε πεθαμένυς απτις πλιγές απετέλεσαν 10 εκατομίρια ανθρωпыς, σε πλιγομένυς—19 εκατομίρια, κε απ' αφτός πάνο-κάτο τα 4 εκατομίρια ἔμιναν ἀνάπιρι. Ο πλιθίζμός τον 10 εὐροπαικόν κρατόν στα 1914, πυ αποτελούσε 400.850.000 κατίκυσ, στα μέσα τυ 1919 κατέβικε ος 389.030.000 κατίκυσ. Στυς τόπυς ὅπυ ἔγιναν μάχες καταστράφικαν πολές παραγογικές επιχιρίσις, μέσα μεταφοράς κι' ἄλες παραγογικές δινάμις. Μονάχα στι Βόρια Γαλία καταστράφικαν 23.000 βιομιχανι-κές επιχιρίσις, 4.000 χμ. σιδιοδρομικές γραμές κε 61.000 χμ. ἄλι δρόμι σινκινονίας, 9.700 σιδιοδρομικές γέφιρες, κα-ταστράφικαν 290.000 σπίτια κε χάλασαν σε μεγαλίτερο ἴτε μικρότερο βαθμό 500.000 χτίρια.

Τα ἄμεσα πολεμικά ἔκσοδα μόνο στα 11 κιριότερα

¹⁾ ΔΙΕΝΙΝ. Ἔργα τ. XIX. σελ, 199—200.

εμπόλεμα κράτι απέτέλεσαν 500 δισεκατομύρια χρυσά ρύβλια. Αφτό ίνε τέτιο ποσό, πυ κσεπέρασε 10 φορές τιν ακσία όλον τον πολέμον, πυ έγιναν απο 1893 ος το 1907.

Ι Ροσία έχασε σ'όλι τιν περίοδο τυ πανκόζμιυ πολέμου σε σκοτωμένους στα πεδία τις μάχης $2\frac{1}{2}$ εκατομ. ανθρώπους, ι Γερμανία—1 εκατομ. 980 χιλ., ι Γαλία—1 εκατομ. 400 χιλ. ι Αφστρο-Ύνκαρία—1.400 χιλ., ι Μεγάλι Βρετανία—800 χιλ., ι Σερβία—700 χιλ., ι Ιταλία—500 χιλ., ι Ρουμανία—300 χιλ., ι ΕΠΒΑ—100 χιλ., ι Τυρκία—550 χιλ. κ.τ.λ.

Για το μέγεθος αφτόν τον αριθμόν μπορί να κρίνι κανίς απο ότι κσεπερνύν διο φορές τον αριθμό τον πεθαμένον σ' όλυς τυς πολέμυς απο 1790 ος τον 'Αβγυστο τυ 1914.

Μα ι φοβερές σινέπιες τυ πολέμου δεν περιορίζυντε στιν κολοσιέα ποσότητα τον πλιγομένον κε σκοτωμένον. Ο πόλεμος ίχε καταστρεφτικί απίχισι σ'όλες τις χώρες στιν ιγία τυ πλιθιζμού, σινέτινε να διαδοθύν παντύ κάθε λογιό κολιτικέσ αρόστιες, ιδιέτερα σε τέτιες χώρες σαν τιν Τυρκία, Ροσία κε Σερβία, δίχος να γίνι πια λόγος για τις αρόστιες ανάμεσα στυς εχμαλότυς, όπου σε 3 εκατομ. ρότυς εχμαλότυς ίτανε 700 χιλ. άροστι κε 500 χιλ. πεθαμένι.

Σαν αποτέλεζμα αφτό τυ εματιρότατυ πολέμου κσανακόπικε ο χάρτις τις Εβρόπις κε πολόν απικιόν κε μισοαπικιόν.

Ι σινθήκι τον Βερσαλιόν (Ίύνις 1919) άλακσε σιμαντικά τα σίνορα τις Γερμανίας με τυς γίτονέσ-τις. Ι Γερμανία αναγκάστηκε ν'αποδόσι στι Γαλία τιν Αλσατία κε Δορένι, πυ αποσπάστικαν αποτι Γαλία σαν αποτέλεζμα τυ γαλο-προσικύ πολέμου τυ 1871. Ι παραμεθόριες γερμανικέσ περιφέρειεσ 'Ειπεν κε Μάλμεντι πέρασαν στο Βέλγιο. Στιν Ανατολί ι Γερμανία στερήθηκε όλι τιν Ποζνανία, σχεδόν όλο το διτινό τμήμα τις Ανατολικίς Ροσίας κ'ένα μέρος τις Σιλεσίας κε

Πομερανίας. Όλα αυτά τα εδάφη μπήκαν στο νεοσχηματιζόμενο πολωνικό κράτος. Η πολωνικές χτίσεις στην Πρωσία και Πομερανία, που φτάνουν ως τα παράλια τις Βαλτικές θάλασσας, σχημάτισαν το «διάδρομο», που χωρίζει την Ανατολική Πρωσία απ την επίλιπη Γερμανία.

Απ την Γερμανία πάρθηκαν τα πόρτα τις Βαλτικές Μέμελ και Ντάντσιγ. Το Ντάντσιγ μετατράπηκε σε «ελεύθερι πόλι» κάτω απ την προστασία τις Κινονίας τον Εθνόν. Εκσόν απ' αυτό, η Γερμανία, σύμφωνα με τη συνθήκη τον Βερσαλιόν, στερίθηκε όλες τις απικίες-τις.

Για να εξασφαλιστούν όλη αυτή η όρι, η συνθήκη τον Βερσαλιόν καθόριζε αντίστιχες «ενκρίσεις» πολεμικό χαραχτίρα.

() αριθμός του γερμανικού στρατού είχε περιοριστί ως 100 χιλ. άνδρες. Η παραγωγή κ' εξαγωγή πολεμικών υλικόν είχαν απαγορευτί. Η Γερμανία είχε αναγκαστί να παραδόςι στους σιμάχους σχεδόν όλο τον πολεμικό-τις στόλο και να εκμιδενίσι την πολεμική αεροπορία-τις.

Εκσόν απ την συνθήκη τον Βερσαλιόν ανάμεσα στις νικίτριες-δυνάμεις και τις νικημένες είχαν κλιστί ακόμα κι' άλλες συνθήκες ιρίνις. Έτσι, η συνθήκη του Σεν-Ζερμέν (Σεπτέμβρις 1919) διετίποσε την εκμιδένισι τις Αψτρο-Υγκρικής αφτοκρατορίας και καθόρισε την τάκσι τις διαδοχίς τον νέον χορόν, που εμφανίστικαν πάνω στα συντρίμια-τις. Αφτές η χώρες ίνε η Πολονία, η Τζεχο-Σλοβακία, Αψστρία και Υνκαρία. Η συνθήκη του Τριανόν (Ιούνις 1920) ανάμεσα στις νικίτριες χώρες και την Υνκαρία ανάνκασε την Υνκαρία ν' αναγνορίσι τα κρατικά χρέι, να πληρόσι αποζημιώσεις και ν' αποπλιστί. Η συνθήκη του Νειγί (Νοέμβρις 1919) καθόριζε τα νέα κομένα σίνορα τις Βουλγαρίας, κ' η συνθήκη τις Λοζάνις (Ιούλις 1923)—τα νέα σίνορα τις Τουρκίας, απ την οποία απέκοψαν στι Μικρά Ασία προς όφελος τις Ανκλίας και τις Γαλίας—τι Μεσοποταμία, Σιρία και Παλεστίνι.

Τέτια ίνε τ' αθρίζματα τυ πρότυ πανκόζμιυ ιμπεριαλιστικὸ πολέμυ.

II. „I ΠΟΘΕΣΙ ΠΙΓΕΝΙ ΦΑΝΕΡΑ ΓΙΑ ΝΕΟ ΠΟΛΕΜΟ“

Πέρασε ίκοσι ένας χρόνος απτον κερὸ τυ πολέμυ, αλά ο καπιταλισμός δεν μπόρεσε ὄχι μόνο να διμιουργίσι τις μεταπολεμικές σταθερές ιρινικές σινθίκες για «ακμάζυσα» ζοί, τυ ιποςχέθηκε, μα δεν μπόρεσε να επιστρέψι εκίνι τιν εκσοτερικά ίσιχι «κανονική» καπιταλιστική ανάπτυκσι, τυ ίτανε πριν απτον πόλεμο κε τυ διμιύργισε στα καθιστεριμένα στρόματα τον λαικόν μαζόν τιν αντίλιπσι για σταθερότητα κ' εονιότητα το καπιταλιστικὸ καθεστὸτος. Στην αρχί ίστερα απτο τέλιομα τυ πολέμυ ι μπυρζυαζία κ' ι πιστί-τις ιπιρέτες σοσιαλ-διμοκράτες καθισίχαζαν τις θασανιζμένες, σακατεμένες κε πιναζμένες εργαζόμενες μάζες με το ὅτι πρόκίτε, μαθές, για προσωρινές δυσκολίες, τυ ίνε σινδεμένες με το γιάτρεμα τον πλιγόν, τυ προκσένισε ο πόλεμος. Κατόπι, απτι στιγμί τις έτσι ονομαζόμενις σταθεροπίσις τυ καπιταλισμό, διλ. περίτυ απτο 1924, ὅλι ι πανκόζμια μπυρζυαζία κ' ι ίδι ι σοσιαλ-διμοκράτες έλεγαν σιχνά, ὅτι ι κρίσι τυ καπιταλισμό τέλιωσε πια κι' ὅτι άρχισε περίοδος νέας κε μόνιμης ανόδου τις καπιταλιστικής ικονομίας κε τις εβιμερίας τον λαόν. Γι' αφτό φόναζαν κ' έγγραφαν ὄχι λίγο ι μπυρζυαζίες κ' ι σοσιαλ-διμοκράτες «επιστίμονες» κε πολιτικί. Ο αμερικανός πρόεδρος Γύδερ στις 27 τυ Ιύλι 1928, διλ. σχεδόν στις παραμονές τις πιο μεγάλης κρίσις τυ καπιταλισμό, δίλοσε: «Εμís στην Αμερική ίμαστε σίμερα πιο σιμά στον τελιοτικό θρίαμβο πάνυ στι φτόχια, απ'ότι ίτανε οπιαδίοποτε χώρα οποτανδίοποτε στην ιστορία. Ι χαμονέλες τον φτοχόν εκσαφανίζυντε. Ακόμα δε φτάσαμε στο σκο-

πό-μας, μα πάντοτε στη βάση τις 'πολιτικές τον τελευταίον 'οχτό χρόνον σιμόνουμε με τη βοήθεια του θεού γλίγορα σ' εκείνη τη μέρα, οπότε θα εκσφραγιστεί η φτώχεια». Τα ίδια έλεγαν κ' η εβροπέι μπουρζουάδες πολιτική κ' η θεωρητική τις II Διεθνούς (Κάουτσκι, Νκίλφερντινκ).

Τέτια ήτανε τα «όνιρα» τις μπουρζουαζίας και τον σοσιαλ-δημοκρατικόν τσιρακιόν-τις. Μονάχα η κομμουνιστές, οπλιζμένι με το οκσίτατο όπλο του λενινισμού και καθοδιγόμενι απτι Λενινική Κομμουνιστική Διεθνή και το μεγάλο-τις αρχιγό και δάσκαλο Στάλιν, μπορούσαν να βλέπουν μακριά και να καθορίσουν σωστά την κατάσταση του καπιταλισμού και την παραπέρα πορεία τον παγκόσμιον γεγονότων.

() πόλεμος του 1914 — 1918 επιτάχινε με τις σινέπιές-του το σάπιζμα όλου του καπιταλιστικού σιστίματος, για το οποίο έλεγε ο Λένιν. Πάντοτε στο έδαφος τις γενικής κρίσης του καπιταλισμού προέκυπτε η οικονομική κρίση, που αντάλλασσε απτο 1929 όλο τον καπιταλιστικό κόσμο. Χτυπιτό χαραχτιρίζμό τις καταστάσεις του καπιταλιστικού κόσμου ακόμα και τώρα, οπότε πέρασε πια το ανότατο σιμίο τις κρίσεις, δίνι ο πασίγνωστος Μπόλντγουιν, προθυπουργός τις Αγκλίας. Νά τι έλεγε φέτος την άνοιξη: «Θα έλεγα, ότι κάποτες εσθάνουμε, πως ζο σε φρενοχομίο... Όταν περπατάς στην Εβρόπη σ' φένετε, ότι περνάς από θαλάμους φρενοχομίου... Εσθάνεσε τον εαυτό-σου σε γιατρό, που δουλέβι ανάμεσα σε τρελός και που στο τέλος άρχισε ν' αμφιδάλι, να μιν τίχι και τρελάθηκε»...

«Αποτέλεζμα τις μακρόσιρτις οικονομικές κρίσεις, — έλεγε ο σιν. Στάλιν στο XVII σινέδριο του κόματος, — ήτανε η προτοφανής ος τώρα όκσινει τις πολιτικές καταστάσεις τον καπιταλιστικόν χορόν, τόσο μέσα σ' αυτές τις χώρες, όσο κι' ανάμεσά-τους.

Το δινάμομα τις πάλις για τις εκσωτερικές αγορές, η εκμιδέ-ται τον τελευταίον απομιναρίον του ελέφθερουε μπόριου, η απαγορε-

φτικί τελονιακί δαζμί, ο εμπορικός πόλεμος, ο πόλεμος τον
σιναλαγμάτων, το ντάμπινγκ κε πολλά άλλα ανά-
λογα μέτρα, πυ δίχνουν τον άκρο ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ στην ικο-
νομική πολιτική, όκσιναν ος το άκρο τις σχέσεις ανάμεσα στις
χόρες, διμιύργισαν έδαφος για πολεμικές σινκρύσεις κ' έθεσαν
στι σιρά τον πόλεμο, σα μέσο νέυ διαμιράζματος τυ κόσμου
κε τον σφερόν επιροίς προς όφελος τον πιο δυνατόν κρατόν».

«...Πάλι, όπος κε στο 1914, στην πρότι γραμί προά-
γυντε τα κόματα τυ φιλοπόλεμου ιμπεριαλισμού, τα κόματα τυ
πολέμου κε τυ ρεβάνς. Ι ιπόθεσι πιγένι φανερά για νέο
πόλεμο» ¹⁾).

Ακόμα κ'ι ίδιι ι μπουρζουάδες πολιτική δεν μπορούν να κρίψουν
αυτό το γεγονός. Έτσι, ο ιπουργός τον εκσωτερικόν τον ΕΠΒΑ
—Χελ πριν από λίγο κερó δίλωσε: «Σε μερικές χόρες πα-
ρατιρόμε έτσι, όπος κε πριν απτο 1914, τέτια προετιμασία
για πόλεμο κ' εκσοπλιζμός, πυ παράγι ι πολεμική κάστα,
πυ σχεδόν παραλίουν τις αποτελεσματικές προσπάθιες. Βλέπυμε,
ότι ι μια χόρα παραπέμπι στις εκσοπλιζμός τις άλλις χόρας,
σαν σε παντοτινί πρόφασι για τιν άφκσις τον δικόν-τις εκσο-
πλιζμόν. Έτσι, διμιουργίτε ο φάβλος κίκλος τον ολοένα αφκ-
σανόμενον εκσοπλιζμόν· κσέρυμε μάλιστα παραδείγματα, όταν ι
στρατιοτική παράγοντες καθοδιγόν τιν εκσωτερική πολιτική. Αφτί
ι αναγένιςι τυ πολεμικού πνέδματος ίνε τόρα πάρα πολύ δια-
δομένι στον κόσμο...»

Ι δίλωσι τυ Χελ δεν ίνε μοναδικί. Στι μπουρζουαζική
ανγκλική εφιμερίδα «Ντέιλι Μέιλ» τις 8/IV-35 διμοσιέφτικαν
τα εκσίς λόγια ενός απτυς εβροπέυς πρεζβεφτές στην Ανγκλία:
«Αφτός ίνε ο τελεφτέος απτυς μεταπολεμικός κι' ο πρότος
απτυς προπολεμικός χρόνος. Μπίχαμε στην περίοδο τις άμε-
σις προετιμασίας για τον ακόλυθο πόλεμο».

¹⁾ Ι ΣΤΑΛΙΝ. Στενογρ. πραχτικά τυ XVII σινέδριω τυ
ΠΚΚ(μπ), σελ. 10.

Για τιν εκσερετικί όκσινσι τις προπολεμικίς κατάστασις μιλάνε επίσις όλες ι πολιάριθμες κι' αδιάκοπες «φιλόφρονες» σινεντέφκσις, σινομιλίες, σισκέπσις κε σινδιασκέπσις τον μπουρζουάδον διπλοματόν κε ιπουργόν. 'Ιστερα από μια σινέντεφκσι διο-τριον μπουρζουάδον διπλοματόν αμέσος προκίπτι ι ανάνκι για άμεσι νέα σινέντεφκσι διπλοματόν με λιγάκι άλι σίνθεσι, επιδι' ι προιγόμενι σινέντεφκσι φανέροσε νέες αντιθέσις, πυ απετύν ιδιέτερι «σιμφονιτικί» ίτε σίσκεπσι «ντζέντλμεν», κι' αφτί ι τελεψτέα σινέντεφκσι πάλι απετί νέα σινέντεφκσι... Κ' έτσι δίχως τέλος—θγάζουν τι μίτι—κολνάι ι υρά, θγάζουν τιν υρά—κολνάι ι μίτι. Μα κάθε «ενκάρδια» σινέντεφκσι τον μπουρζουάδον διπλοματόν, εκσόν απτι δημιουργία σιθλικόν για νέες «ενκάρδιες» σινεντέφκσις, προκαλί κε πιο πραγματικές ανάνκες, κε σινκεκριμένα ενίσχυσι τον κάθε λογίον εκσοπλιζμόν κε προετιμασία για πόλεμο ενάντια σ' εκίνα απτα «ιπσιλά σιμβολόμενα μέρη», με τα οπία μόλις τέλεισε ι «ενκάρδια» σινέντεφκσι. Ο εκσοπλιζμός σ' όλες τις καπιταλιστικές χώρες γίνετε με λισαζμένα τέμπα. Ένα απτα κυριότερα στοιχια του εκσοπλιζμού του καπιταλιστικού κόσμου ίνε ι ανασυνκρότισι του ενόπλου δινάμεον πάνω στι βάσι τις νέας τεχνικίς κε τον νέον μεθόδον τις προετιμασίας του ανθρώπινον στελεχόν για πόλεμο.

Ο αριθμός του μόνιμου στρατού στον ιρηνικό κερό (φανερές ένοπλες δινάμις) μεγάλωσε πάνω-κάτω κατά 20 % απτο 1925 ος το 1934. Μα γι' αυτό μεγάλωσε σ' απίστευτο βαθμό ο αριθμός τον «κριφόν» ενόπλου δινάμεον, πυ εκπροσωπέδυντε πρότα απ' όλα απτις πολεμικο-φασιστικές οργανόσις (ιδιέτερα στι Γερμανία, Γιαπωνία, Ιταλία, Πολονία), κατόπι απτις οργανόσις τις εκσοστρατιοτικίς εκγίμνασις (στρατιοτικί εκγίμνασις τις σχολικίς νεολέας, τον φιτιτόν τον σπορ-στρατιοτικόν οργανόσεων, το «εργασιακό στρατύ»). Ο αριθμός τον «κριφόν» ενόπλου δινάμεον, πυ δεν μπένυν στι σίνθεσι του στρατού, κσεπερνάι κατά μέσον όρο, 5 φορές τον αριθμό τον ταχτικόν στρατόν του ιρηνικού κερό

στα σπουδέστερα ιμπεριαλιστικά κράτι, κε σε μερικά κράτι, όπος π. χ. ι Γερμανία περισσότερο από 12 φορές. Τόρα ο αριθμός τον εκχιμναζμένον ανθρώπινον εφεδριόν στα πέντε μεγάλα κράτι (Ανκλία, ΕΠΒΑ, Γιαπονία, Γαλία, Ιταλία) αποτελεί 15—20 εκατομ. άνθρωπος. Σα συμπλέρωσι σ' αφτές, ιπάρχουν πολιάριθμα φασιστικά απόσπάσματα εφόδου στι Γερμανία κε στις άλλες καπιταλιστικές χώρες. Σ' όλες τις μπουρζουαζικές χώρες μεγαλόνι ι στρατιοτικοπίσι το πλιθιζμό κε τον σχολιόν. Τεράστιο ρόλο πέζι ι πολεμική εκσοστρατιοτική εκχιμνασι το πλιθιζμό, ιδιέτερα τις σχολικίς νεολέας. Στα χρόνια τις πανκόζμιας κρίσις ι στρατιοτικοπίσι πήρε ιδιέτερα πλατιές διαστάσις.

Ι ανασινκρότισι τον ενόπλον δινάμεον τον καπιταλιστικόν χορόν αντικαθρεφτίζετε στιν απaréκλιτι άφκσισι τον στρατεβμάτον το πυροβολικό κε τον τεχνικόν μέσον. Αν στιν περίοδο το 1913-14 στις προτοπόρες από πολεμική άποψι χώρες το πυροβολικό κε τα στρατέβματα τεχνικίς αποτελύσαν κατά μέσον όρο από 15 ος 20 % όλου το αριθμού το στρατύ, τόρα αποτελύν από 25 ος 35 %. Ιδιέτερα πολί αφκσίθηκε, σε σίνκρσι με το 1914, ι πολεμική αεροπορία. Στις χριότερες ιμπεριαλιστικές χώρες αφκσίθηκε 25 φορές, κε σε κσεχωριστιές χώρες (Γιαπονία, ΕΠΒΑ, Ιταλία)—σχεδόν 100 φορές.

Πολί γλίγορα επίσις διεκσάγετε ι γενικί άφκσισι τον θαλασίον εκσοπλιζμόν. Σ' αφτί τιν κατέφθινσι κάθε μέρα διναμόνι ο ανταγωνιζμός ανάμεσα στιν Ανκλία, τις ΕΠΒΑ, τι Γιαπονία, Γαλία, Ιταλία κε τόρα τελεφτέα σ' αφτί τιν «άμιλα» περιλίφτικε κ' ι Γερμανία.

Τέλος, πολί σπουδέος εκθέτις τις αδιάκοπις άφκσισις τον ενόπλον δινάμεον το ιμπεριαλιζμό ίνε ι πολεμική προιπελογιζμί. Ενοίτε, ότι τα επίσιμα δομένα δε δίνον αντίλπισι για τιν πραγματική άφκσισι τον πολεμικόν εκσόδον. Ι μπουρζουαζικέ κυβερνίσις κρίδον με διάφορα μέσα τα πολεμικά έκσοδα, κάνον

πολά απ' αφτά από μυστικά κονδύλια κι' απ' τ' προικοπολι-
ζμύς άλλον ιπυργίον. Οστόσο, ακόμα κε σύμφωνα με τα επίσημα
δομένα ι πολεμική προικοπολιζμύ διπλασιάστικαν σε σύνκρισι
με το 1914. Όλα αφτά τα δομένα, πυ κέρουμε για τ' εκ-
εκσοπλιζμύς τον ιμπεριαλιστικόν κρατόν, δεν ίνε θέθεα, στα-
θερά καθοριζμένα. Σίμερα πια ίνε μεγαλύτερα, απ' ότ' ίτανε
χτες, κι' άθριο κε μεθάθριο θα ίνε ακόμα πιο μεγάλη. Κ' έτσι
θα μεγαλόνουν όσ' πυ να θάλι τέλος σ' αφτά το εγσεγεργμένο
προλεταριάτο, γιατί ο καπιταλιζμύς βρίσκι διέκσοδο απ' τ' ι-
ικονομική κρίσι κε τις αντιθέσις μονάχα στο λιστρικό πόλεμο
κε πιγένι προς αφτόνα, κινιτοπιόντας όλες τις δινάμεις-τ'.

III. I ΦΑΣΙΣΤΙΚΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΙΝΕ Ο ΚΙΡΙΟΤΕΡΟΣ ΕΜΠΡΙΣΤΙΣ ΤΥ ΠΟΛΕΜΥ

Το εθνικο-σοσιαλιστικό φασιστικό κόμα, πυ ιπερασπίζει
τα συμφέροντα τον μεγάλον καπιταλιστόν στ' Γερμανία, μετά-
τρεψε αφτί τι χώρα σε κ'ιριότερη εστία το πολεμικόν κινδύνου
στιν Εδρόπι.

Ι Γερμανία, πυ ίτανε κάποτες ι πιο προχωριμέν'ι εδ'ρο-
παική χώρα, σίμερα όλ'ι ίνε μιλιταριστικοπιμέν'ι κε μετατρέ-
πικε απ' τ' φασίστες σε τεράστια στρατόνα, όπου κ'άνι το
νικ'οκίρι ι μπότα το σακαράκα, όπου όλα ίνε ιποταγμένα σ' ένα
σκοπό: τ'ιν πιρετόδ'ικι προετιμασία το πολέμου.

Καταπνίγοντας τ'ιν εργατική τάκ'ι με θίεες μεθόδους
κ'ιριαρχίας, ενκαθιδρόνοντας καθ'εστός μεσεονικίς αντίδρασις, ι
γερμανί φασίστες ετιμάζυν ένοπλι δ'ίναμι για κατ'απίεσι άλλον
λαόν. Ι πιρετόδ'ικι πολεμική προετιμασία, τα όργια το σοβ'ινι-
ζμύ, ι αντισοβ'ιετικές καμπάνιες στον τίπο—όλα αφτά δ'ίχνουν,
τι απ'ίλι αποτελέ για τ'ιν ιρίνι κε τι γενική ασφάλ'ια ο γερμα-

νικός φασιζμός, που τίνι στη βίβα αρπαγί 'κένον ελαφόν, στην κατάπνικσι τον μικρόν χορόν κε στο νέο ένοπλο μίραζμα το κόζμυ.

Με τιν ιδρύσι το ιπουργίυ τις πολεμικίς αεροπορίας κε το πσίφιζμα το νόμυ τις 16 του φετινού Μάρτι για το μπά-σιμο τις γενικίς στρατιοτικίς θιτιάς, που ήταν απαγορευμέν-απτι συνθίχι τον Βερσαλιόν, ι φασιστικί Γερμανία πέρασε απτιν κριφι προετιμασία του πολέμυ στην ολότελα ανιχτι. Ι Γερμανία διμιύργισε πριν απ' αυτό μεγάλο, σαν να λέμε, «παράνομο» στρατό, κε τώρα νομιμοπίσε αυτό το στρατό για να τον ετιμάσι πιο λέρτερα κε καλύτερα για πόλεμο. Ι δέφτερι σιμα-σία του νόμυ τις 16 του Μάρτι συνίστατε στο ότι μ' αυτό αρχίζι νέα φάσι στο κινιγικό τον εκσοπλιζμόν στην Εδρόπι. Τώρα ι πιο μεγάλη στρατιοτικί δίνامي στην Εδρόπι γίνετε ι Γερμανία, κι' αυτό ι άλι ιμπεριαλιστές πάλι δεν μπορούν να το επιτρέψυν, όστε, πρέπι κι' άλο να εκσοπλιστόν. Μα αφύ εκίνι εκσοπλίζυντε συμπλοματικά, τότε κ' ι Γερμανία παρ-πέρα θα εκσοπλιστί κ. τ. λ.

Τώρα πια ι Γερμανία έχι στη διάθεσί-τις μεγάλο στρατό πρότις σιράς· μπορί να κινιτοπιίσι σε σύντομο χρονικό διάστημα περίπυ ένα εκατομίριο στρατό. Τα στελέχι τον ακσιοματικόν κ' ιπακσιοματικόν ίνε επίσης προετιμαζμένα. Τ' ανανκέα απο-θέματα πολεμοφοδίου ίνε πια σισορευμένα. Κι' όλα αυτά έγιναν, αναμφίβολα, πάνο στη βάση τις πιο πλατιάς εκμετάλε-πσις τον εργαζομένον κε τις θιριόδικις τρομοκρατίας.

Τι διεκσαγογί του άγριου μιλιταριζμού, ι κηριότερι εχμί-του οπίυ κατεφθίνετε ενάντια στην ΕΣΣΔ, ι φασίστες κι' ο πρότος-τους σακαράκας Χίτλερ τιν εκσιγόν, θέδεα, όχι με ιμπεριαλιστικόν λιστρικόν σκοπό, μα με τον προοριζμό ν' αναδιμιουργίσυν καθαρί γερμανικί ράτσα κε να γλιτόσουν τιν ανθρωπότιτα απτο «φτέχτι» κε «φορέα» όλις τις φρίκις τις ζοίς—απτο μπολσεβιζμό, απτον κομουνιζμό.

Ο αντισοβιετικός πόλεμος, βέβαια, δεν εκσαντλί όλα τα πλάνα τις φασιστικές Γερμανίας. Η εκστρατία ενάντια στην ΕΣΣΔ ίνε ο πρώτος σταθμός, κατόπι απτον οπία πρέπει ν' ακολουθήσι η κατάχτισι τις κυριαρχίας στην Εβρώπη κ' η πραγματοπίσι τον λιστρικόν ονίρον του γερμανικού ιμπεριαλισμού τον παραμονόν του 1914.

Ο Χίτλερ σιχνά στα φασιστικά-του κινήματα αγαπάι να παραπέμπι στο θεό, διλώνοντας, ότι ο ίδιος ο «ίψιστος» δίδνι στους γερμανούς φασίστες με το δάχτυλό-του κ' απετί ίσια-ίσια αφτί να «καθαρίζουν τι γι» απτους άθεους καταστροφίς τις ζοίς—απτους μπολσεβίκους. Ήε για να εκπλιρόσουν αφτί τιν εντολί του θεού πρέπει να πολεμίζουν, πρέπει να πάρουν κσένα εδάφι. Γι' αυτό η φασίστες σίντονα ετιμάζοντε για πόλεμο. Μα ενάντια σε πιάνα πρέπει πρώτα απ' όλα να κατεφθινθή αφτός ο πόλεμος; Ενάντια σε κίνους, που ίνε φορίς του κομμουνισμού. Ενάντια σε κίνο το κράτος, που ίνε οργανομένο με βάσι τιν αδερφοσίγι τον λαόν κε που με τιν ίπαρκσί-του καλί: «Προλετάρι όλον τον χορόν, ενωθείτε».

Ο ίδιος ο Χίτλερ δεν κρίδι τις φασιστικές-του τάσις.

Στο γνωστό βιβλίο «Ι πάλι-μυ», που ίνε το εβανκέλιο του γερμανικού φασισμού, ο Χίτλερ γράφι:

«Όταν μιλάμε για καταχτίσις νέον εδαφόν στην Εβρώπη, μπορούμε, βέβαια, νάχουμε πρώτα απ' όλα υπόψι-μας μόνο τι Ροσία κε κίνα τ' ακρινά κράτι, που ίθε ιποταγμένα σ' αφτί».

Παραπέρα, μ' ακόμα πιο μεγάλη έμπνευσι, ο Χίτλερ σινεχίζι:

«Ι ίδια η τίχι μας δίδνι εδó με το δάχτυλό-τις. Αφύ παρέδωσε τι Ροσία στα χέρια του μπολσεβιζμού, η τίχι στέρισε το ροσικό λαό εκίγι τιν ιντελιγέντσια, πάνο στην οπία βασίζóτανε ος τόρα η κρατικί-τις ίπαρκσι κε που μονάχα αποτελύσε ενκίσι οριζμένις σταθερότητας του ροσικού κράτους. Τα κρατικά χαρίσματα του σλαβισμού δεν έδωσαν δύναμι κε στερεό-

τιτα στο ροσικό κράτος. Όλα αυτά η παλιά Ροσία τα χρε-
στύσε στα γερμανικά στιχία· αφτό ίνε πάρα πολύ έκσοχο πα-
ράδειγμα εκίνου του τεράστιου κρατικού ρόλου, που ίνε ικανά να
πέχουν τα γερμανικά στιχία, όταν ήρουν ανάμεσα σε κατώτερι
ράτσας».

Η ΕΣΣΔ, σαν εκπρόσωπος ανθρώπων «κατώτερις ρά-
τσας» δεν μπορεί, τάχατες, να ζίσι δίχως την «προστασία»
τέτιου «πολιτιζμένου» έθνους (διάβασε τον φασιστόν), όπως ίνε
η γερμανία.

Στον ίδιο ριθμό με τ' αφεντικό-του τραγουδάι κι' ο πασί-
γνωστος πια ρόσος λευκοφρυρός, πολιτικός τιχοδιόχτις Αλ-
φρέντ Ρόζενμπεργ. Στο βιβλίο-του «Ο μίθος του ΧΧ εόνα»
αποδείχνι, επίσης όπως κι' ο Χίτλερ, την ιπεροχί τις γερμα-
νικής ράτσας κε το ρόλο-τις σαν σοτίρα τις Εβρόπις κε το
πολιτιζμό.

Ο Ρόζενμπεργ καταδίκασε όλο το γαλικό έθνος σε θά-
νατο, γιατί το έμα-του ίνε αναμιγμένο με νεγριτανικό, μάδρο
έμα ράτσας, που ίνε ανάγκια για ανθρώπινι ζοί. Με την
Ανγκλία ο Ρόζενμπεργ φέρετε με περισσότερι έθνια, μα την
προϊδοπιί, ότι αν δεν «καθαριστί» απτους εβρέους, «δε ή'
αποφίγι την καταστροφί». Τως ρόσους αφτός ο πρόιν ρόσος
πατριότις τως θεωρί ασιάτες, που δεν έχουν θέσι στην πολιτι-
ζμένι Εβρόπι, όπου μπορούν να κατικόν άνθρωπι μονάχα τέτιας
ανότερις ράτσας, σαν τι «έθιο-γερμανική». Το ρόσο, κατά
τι γνώμι του Ρόζενμπεργ, «δεν έπρεπε να τον επιθαρίνουμε
με την Εβρόπι. Στο μέλον, ίστερα απτιν αποχόρισι τον
διτικόν περιοχόν τις Υκρανίας, του Καφκάσου, πρέπι ν'αρχεστί
με το ότι το κέντρο-του θα μεταφερθί στην Ασία».

Εκσορμόντας στο ρόλο του κριότερου εμπριστί του πολέμου
στην Εβρόπι, η φασιστική Γερμανία έχι για σίμαχό-τις τον
κριότερο εμπριστί του πολέμου στι Μακρινί Ανατολί—τι Για-
πωνία κε ριμυλκή τι φασιστική Πολονία.

Για το ότι i κυβερνόντες φιλοπόλεμι κίκλη τις. Γιαπο-
νίας δεν παράτισαν τις προθέσεις-τους για επίθεσι ενάντια στην
ΕΣΣΔ, μιλάι i νότα τις διαμαρτιρίας, πυ έδωσε ο πλιρεξύ-
σιος αντιπρόσωπος τις ΕΣΣΔ—σιν. Γιύρενεφ στι γιαπονέζικι
κιδέρνισι για τις παραβιάσεις τον σοβιετικόν σινόρον απτα για-
πονο-μαντζυρικά στρατέβματα. Τα λόγια τις γιαπονέζικις
διπλοματίας διαφέρουν απότομα απτα έργα τον γιαπονέζον
ιμπεριαλιστόν.

I Πολονία, πυ ιπόγραψε μαζί-μας σίμφονο μι επίθεσις
κε έχι σινθίικι σιμαχίας με τι Γαλία—τόρα τελεφτέα μετα-
τράπικε σε οργανέτο τις φασιστικίς Γερμανίας κε ριμυλκίτε
απ' αφτίνα.

Νά ένα απόσπασμα από τελεφτέο φίλο μιας πολο-
νικίς μπουρζουαζικίς εφημερίδας, πυ χαραχτιρίζι χτιπιτά τις
σιμερινές διαθέσις τις φασιστικίς Πολονίας κε πυ δίχνι επίσις
από πύ φισάι ο αέρας:

«Φτάνι μόνο να κιτάκσι κανίς το χάρτι τις Πολονίας, να
εξετάσι τι γεογραφικί-τις θέσι, να κιτάκσι προσεχτικα τα σίνο-
ρά-τις, να γνωριστί με τιν επάφκισι τυ πλ'θιζμού κε τιν κι-
νονικί-τις στρυκτύρα για να καταλίκσι στο σιμπέραζμα,
ότι ο πρότος όρος τις ίπαρκσις τυ πολονικύ κράτους ίνε i
ετιμοτιτα τυ πλιθιζμού-τυ για πολεμικές πράκσις κ'ι αντίστιχι
εκσασφάλισι με πολεμοφόδια. Τι δε ετιμότιτα μπορουμε να
τιν κρατίσουμε στιν ψιχί τέτιυ λαύ, πυ κζέρι, ότι ο πόλε-
μος ίνε επίσις σινδεμένος με τιν ανθρώπινι ζοί πάνο στι γι,
όπος ίνε i γένισι κι' ο θάνατος. Γι' αφτό δεν πρέπει να δια-
πεδαγογουμε στους πολονύς ιρινόφιλα εσθίματα κε πεπιθίσις.
Δεν πρέπει επίσις κάθε φορά, όταν γίνετε λόγος για οπιοδί-
ποτε πόλεμο, να κατακρίνουμε κίνυς, πυ τον σχεδιάζουν».

Ο ανκλικός ιμπεριαλισμός τόρα τελεφτέα διεκσάγι πάλι
διπρόσοπι πολιτικί απέναντι τις Γαλίας κε Ιταλίας, υποστι-
ρίζοντας έμεσα τι φιλοπόλεμι Γερμανία.

Μιλώντας με τα λόγια τις μπουρζουαζικές ανκλικές εφημερίδας «Μάντξεστερ Νχάρντιαν», η Γερμανία ετιμάζετε να επιτύχει συμφωνία με τις διτικές δυνάμεις, που θα τις επέτρεπε να καταπιαστί με τα καταχτητικά-τις πλάνα στην Αφρική και την Ανατολική Εβρώπη». Κ' έστερα, βέβεια, «θα στρέψει το πρόσωπό-τις» προς τους γίτονες τις Δίσεις—προς τη Γαλία και την Αγκλία.

IV. Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΕΝΙΕΤΕ „ΠΟΛΙ ΜΙΣΤΙΚΑ“

Όταν λέμε για την απιλί του ιμπεριαλιστικού πολέμου, πρέπει να θυμόμαστε καλά την προειδοπίσι του Λένιν για το ότι η μπουρζουαζία ετιμάζει πάντα τον πόλεμο «πολί μιστικά». Αυτό σιμένι, ότι ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος μπορεί να κσεσπάσει κάπος κσαφνικά για κανένα περιστατικό, ολότελα τιποτένιο απτιν άποψι τις διεθνούς πολιτικής. Η μπουρζουαζία πάντα καμυφλάρι την προετιμασία-τις για πόλεμο με κάθε λογό πρέφτικες διλόσις για την ιρινοφιλία-τις, για αφοπλιζμός και παρόμια πράματα για να κιμίσι την επαγρίπνισι του προλεταριάτου κι' όλον τον εργαζομένον, πάννο στ'ς πλάτες τον οποίον πέφτουν όλα τα βάρη τον πολέμου. Ο ίδιος ο αυτοκρατορικός κανκελάριος Βίζμαρκ του κάκου δεν έλεγε, ότι «ποτέ δε λένε τόσο πολλά ψέματα, όσο πριν απτον πόλεμο».

Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος του 1914-1918 ετιμαζότανε πάρα πολί μιστικά στα παρασκίνια απτι μιστική διπλοματία τον μπουρζουαζικόν κιθερνίσεων. Επίσις πάρα' πολί μιστικά ετιμάζετε κι' ο νέος αντισοβιετικός και πανκόζμιος πόλεμος. Τώρα τιπικά κανένα μεγάλο καπιταλιστικό κράτος δεν κίρικσε κανένα πόλεμο, μα στην πραγματικότιτα ο πόλεμος για το κενύργιο και αναμίραζμα του κόσμου διεκσάγετε πια. Νά ίνε

πια σχεδόν πέντε χρόνια, που η Γαπωνία διεκσάγει τον πιο
εματιρό και λιστρικό πόλεμο ενάντια στην Κίνα, μα τυπικά
αφτά τα δύο κράτι βρίσκυντε σε ιρινικές αμιθέες σχέσις. Στι
Νότια Αμερικί κάμποσα χρόνια πολεμύν η Βολιβία κ' η Πα-
ραγουάι, που ίνε τυποτένια κράτι, μα στην υσία ο πόλεμος διε-
κσάγετε ανάμεσα στις ΕΠΒΑ και την Ανκλία, γιατί εκίνι ίνε
η πραγματικί νικοκίριδες αφτόν τον χορόν. Η Ιταλία προε-
τιμάζι τώρα πόλεμο ενάντια στην Αθισινία (Αφρικί) κ' επί-
σις «πολί μιστικά».

Όλι, για παράδειγμα, δεν κσέρυν, ότι στο διάστημα
ίστερα απτο τέλος του πολέμου του 1914-1918 η καπιταλι-
στές κατόρθωσαν να οργανώσουν καμιά σαρανταριά διάφορους λι-
στρικούς πολέμους.

Ας τους ονομάσουμε:

1919. 1. (άνικσι). Πρότι εκστρατία τις Αντάντ ενάντια
στι χώρα τον Σοβιέτ.
2. (φθινόπορο). Δέφτερι εκστρατία τις Αντάντ
ενάντια στη χώρα τον Σοβιέτ.
3. Επέμβαςι τις Τζεχο-Σλοβακίας και Ρουμανίας
ενάντια στη σοβιετικί Υνκαρία.
4. Κατάλιπσι τις Φιόμε απτους ιταλούς «εθελον-
τές» κάτω απτιν αρχιγία του Γαβριέλ Ντ'
Ανούντσιο.
5. Πόλεμος ανάμεσα στους άνκλους ιμπεριαλιστές
και τους εκσεγερμένους στην Πεντζάθι (Ινδίες).
6. Ανκλο-αφγανικός πόλεμος.
7. Ο πρώτος απτους νέους ελινο-τουρκικός πόλεμος.
1920. 8. Κατάλιπσι τις Φρανκφούρτις και του Δαρμστάτ
απτα γαλικά στρατέδματα.
9. Τρίτι εκστρατία τις Αντάντ ενάντια στη
χώρα τον Σοβιέτ (Πολονικο-σοβιετικός πό-
λεμος).

10. Κατάλιψι τις λιθουανικίς προτέβυςας Βίλνο απτον πολονό στρατιγό Ζελιγόφσκι.
11. Πολονο-γερμανικός πόλεμος «εκσεγερμένον» στην Άνω Σιλεσία.
12. Δέφτερος ελινο-τουρκικός πόλεμος.
13. Αρμενο-τουρκικός πόλεμος.
1921. 14. Ανκλο-ιρλανδικός πόλεμος.
1922. 15. Τρίτος ελινο-τουρκικός πόλεμος, πυ τέλιωσε με την τελιοτική ίτα τις Ελλάδας, πίζο απτι ράχι τις οπίας θρισκότανε ο ανκλικός ιμπεριαλισμός.
- 1923— 16. Κατάλιψι τις περιοχίς τυ Ρυρ απτα γαλικά
1924. στρατέδματα.
1925. 17. Ελινο-βουλγαρικός πόλεμος.
18. Επέμβαςι τον ιμπεριαλιστικόν δινάμεον στην Κίνα. Βομβαρδιζμός τυ Βανσιάν.
1926. 19. Πόλεμος τις Γαλίας ενάντια στους ρίφους στα Μαρόκο.
20. Πόλεμος τις Γαλίας ενάντια στους δρούζους στι Σιρία.
21. Πόλεμος ανάμεσα στι Νετζ κε Χετζάς 'στιν Αραβία.
1927. 22. Διεθνίς ιμπεριαλιστική επέμβαςι στι Σανκάι. Βομβαρδιζμός τυ Νανκίνου.
1928. 23. Εμφίλιος πόλεμος στο Αφγανιστάν, πυ προκάλεσαν ι πράχτορες τυ ανκλικού ιμπεριαλισμού.
24. Επέμβαςι τον ΕΠΒΑ στι Νικαράγουα.
25. Πόλεμος ανάμεσα στι Βολιβία κε Παραγουάι.
1929. 26. Γαλικές πολεμικές επιχιρίσις , στο Ταφιλάτ (Μαρόκο).
27. Ιταλικές πολεμικές επιχιρίσις ενάντια στους άραβες-σενυσίτες στην Τρίπολι.

1930. 28. Επίθεσι ενάντια στι Χειζάς απτικ παραμεθό-
ριες φιλέσ, πυ δρύσαν με τιν υποστήρικσι το
ανκλικύ ιμπεριαλισμύ.
29. Ανκλικές πολεμικές επιχιρίσις ενάντια στις «μι-
ρινικές» φιλέσ στα βοριο-διτικά τον Ινδιόν.
1931. 30. Κατοχή τις Μαντζουρίας απτους γιαπωνέζους.
1932. 31. Γιαπονο-κινέζικος πόλεμος στι Σανχάι.
32. Επιχιρίσις τυ ανκλικύ εναέριου στόλου ενάντια
στις ανεκσάρτιτες κυρδικές φιλέσ τυ Ιράκ.
33. Δέφτερος πόλεμος ανάμεσα στι Βολιβία κε
Παραγουάι.
34. Πόλεμος ανάμεσα στην Κολομβία κε Περύ.
1933. 35. Γιαπωνέζικη επίθεσι στι Ζεχέ, Τζαχάρ κε Μπει-
πίν.
1934. 36. Πόλεμος ανάμεσα στι Βολιβία κε Παραγουάι.
37. Συνέχισι τις επίθεσις τις Γιαπωνίας ενάντια στην
Κίνα.
1935. 38. Συμετοχή τον ιμπεριαλιστόν στην εκστρατία τυ
Νανκίνου ενάντια στι Σοβιετικί Κίνα.
39. Διένεχσι Ιταλίας κε Αβισινίας.
40. Παραπέρα επίθεσι τις Γιαπωνίας ενάντια στην
Κίνα.

Αφτά τα γεγονότα μιλάνε, ότι όλο το διεθνές προλε-
ταριάτο πρέπι νάχι πάρα πολύ μεγάλι επαγρύπνισι.

V. Ι ΠΑΛΙ ΤΙΣ ΕΣΣΔ ΓΙΑ ΤΙΝ ΙΡΙΝΙ

Ι αντιθέσις μέσα στον καπιταλιστικό κόσμo τόσο οκσίνθι-
καν κε δινάμοσαν, ώστε ακόμα κ'ι μι ενδιαφερόμενες στην
τορινί στιγμi για πόλεμο καπιταλιστικές χώρες (Γαλία, Τζε-
χο-Σλοβακία κ. α.) δεν ίνε σε θέσι μόνες-τους—εκσετίας τον
ίδιον αντιθέσεων—ν' αποτρέψουν τον νέο πανκόσμιο πόλεμο.

Μόνο η ισχυρή χώρα του σοσιαλισμού ίνε ικανή να παλέψει πραγματικά και παλέβει για την ειρήνη, γιατί η ίδια η υσία και τα συμφέροντα του σοβιετικού καθεστώτος το απαιτούν. Κανείς τόσο δεν τίνει προς την ειρηνική συμβίωση όλον τον λαόν και τον χονρόν, σαν τι μεγάλη Ένωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών.

Όλη η εκδοτερική-μας πολιτική (και εκδοτερική πολιτική ίνε οργανικά σινδεμένη με την εδοτερική) ίνε, όπως έλεγε ο Στάλιν στο XIV σινέδριο του κόματος, «πάλι για την ειρήνη, πάλι ενάντια στους νέους πολέμους, και σκεπάζμα όλον τον διαβιδμάτον, που γίνυντε για την προετιμασία νέου πολέμου, και σκεπάζμα τέτιον διαβιδμάτον, που σκεπάζουν με τι σιμέα του πατςιφισμού την προετιμασία νέου πολέμου στην πραγματικότητα...—αυτό ίνε το καθίκον-μας... Εμείς δε θέλουμε να ίμαστε ύτε σφιρή για τους αδίνατους λαούς, ύτε αμόνι για τους δινατός. Δεν επιθυμούμε ύτε το ένα, ύτε το άλλο, ίμαστε υπέρ της ειρήνης...»¹⁾

Κι' αφτί την ειρηνική πολιτική του κόμα-μας, η κιδέρνισί-μας τι διεκσάγυν απτις πρότες κιόλας μέρες τις Οχτοδριανίς επανάστασις αδιάκοπα, με σινέπια, ακύραστα, επίμονα.

Ένα απτα πιο πρότα διατάγματα τις Σοβιετικές κιδέρνισις ίτανε το διάταγμα για την ειρήνη. Παρ' όλες τις πολιάριθμες τιχοδιοχτικές απόπιρες τον ιμπεριαλιστόν να μας παρασίρυν με προδοκάτσια σε πόλεμο, εμείς, και σκινόντας απτα σιμφέροντα τις επανάστασις και έχοντας για καθοδήγισι τι μεγαλοφί και σοφί πολιτική του κόματος του Λένιν-Στάλιν, κατορθόσαμε όχι μόνο να και σκεπάσουμε τις τιχοδιοκσίς, μα και να ιπερασπίσουμε την ειρήνη για όλο τον κόσμο.

Κι' όσο περισσότερο διναμόνι η χώρα-μας, η εκσυσία-μας, τόσο πιο εσθιτά και πιο σιμαντικά ίνε τ' αποτελέσματα τις

¹⁾ Ι. ΣΤΑΛΙΝ. Στενογρ. πραχτικά του XIV σινέδριου του ΠΚΚ(μπ); σελ. 26.

πάλις-μας για την ειρήνη. (Μα ίνε γνωστό, ότι στον καπιταλιστικό κόσμο—όσο πιο δυνατή ίνε μια χώρα, τόσο περισσότερο τίνι για πόλεμο). Όλος ο κόσμος κέρει, ότι τι μόνι με σινέπια κ' επίμονι πάλι για τον πραγματικό αφοπλισμό σ' όλες τις σινδιασκέψεις κε σισκέψεις τις Γενέθις την διεκσί-γαν ακριβός ι αντιπρόσωπι τις Σοβιετικές χώρας. Τα τελευταία χρόνια ι Σοβιετική κυβέρνηση, πραγματοπιόντας την ειρηνική πολιτική, έκλισε επίσης μια σειρά σίμφωνα με επίθεσις με τι Φινλανδία, Λετονία, Εσθονία, Πολονία, Γαλία κε Ιταλία.

Στα 1933 σίμφωνα με την πρότασι το Λιθίνου υπογράφηκε ι σιμφονία για τον καθορισμό τις επιθετικότητας ανάμεσα στην ΕΣΣΔ κε ολόκληρι σειρά κρατόν. Με την τάσι για την ενίσχισι τις ειρήνις εκσιγίτε κ' ι ίσοδος τις ΕΣΣΔ στην Κινορία των εθνόν, που έγινε το Σεπτέμβρι το 1934, με την πρόσκλησι τις Γαλίας κ' άλλον πολόν κρατόν—μελόν τις Κινορίας.

Τέλος, σιμαντικότατο γεγονός τις πάλις τις ΕΣΣΔ για την ειρήνη ίνε ι υπογραφή τον σιμφόνον αλιλοδοίθιας με τι Γαλία κε Τζεχο-Σλοβακία κ' ι επιμότιτα να υπογράψουμε τα ίδια σίμφωνα με οποιοδήποτε απτα καπιταλιστικά κράτι.

Όχι μονάχα το διεθνές προλεταριάτο, μα ακόμα κ' ι ίδια ι μπυρζουαζία ίνε αναγκαζμένι ν' αναγνωρίσι το μέγιστο ρόλο τις ΕΣΣΔ στην πάλι για την ειρήνη. Γι' αυτό όχι λίγα κ' όχι σπάνια γράφι ο μπυρζουαζικός τίπος. Νά, για παρά-δειγμα, μια απτις πρόσφατες εκδιλώσις (εφημ. «Δίντοβε Νοβίνι»): «Τώρα τελευταία ι ΕΣΣΔ έγινε σπουδέος παράγοντας τις διεθνός, πολιτικές. Αυτό ίνε αποτέλεζμα τις επίμονις τάσις τις ΕΣΣΔ για την εκσασφάλισι τις γενικίς ειρήνις. Αν τώρα μιλάνε για το θαδμάσιο σοβιετικό στρατό ίτε τον εναέριο στόλο, ο καθένας στον κόσμο κέρει, ότι αφτά τα εκατομίρια τον αν-θρώπον κ' ι χιλιάδες μηχανές ίνε προετιμαζμένα για ν' απο-κρύσουν τον επιτιθέμενο, σ' όπια άκρι τις Εδράπις κ' αν

εμφανιστί. Η ιρρινική πολιτική του Λιτβίνου ίνε εκσερετικά διμο-
φιλίς στις πιο πλατιές μάζες».

Για το ότι πραγματικά η ιρρινική-μας πολιτική ίνε διμο-
φιλίς στις πιο πλατιές μάζες τον καπιταλιστικόν χορόν, μι-
λάνε τ' αποτελέζματα του «διμοψιφίζματος τις ιρίνις», που
έγινε στην Αγκλία πριν από λίγο κερó (τον Ιύνι). Αφτί ίνε
μια παλαική έρεθνα, στην οποία θάλθηκαν εροτίσις, σχετικá με
την páλι για την ιρίνι. Μαζέφτικαν σχεδόν 12 εκατομ. ψίφι,
απтус οπίους για τι διατίρισι τις Κινονίας τον εθνόν αποφάν-
θηκαν 11.090.387 άνθρωπι, για την ελάτοσι τον εκσοπλι-
ζμόν—10.470.489, για την κατάργισι τις πολεμικής αερο-
πορίας—9.533.558, ενάντια στην ιδιοτική παραγογί κε το
εμπόριο όπλον—10.417.329, για ικονομικά μέτρα επίδρα-
σις ενάντια στον επιτιθέμενο—10.027.608, για πολεμικά
μέτρα ενάντια στον επιτιθέμενο—6.784.368.

Αφτί η ψίφι μιλάνε ακριδός για κίνα τα μέτρα, που η
εφαρμογί-тус μπένι στο γενικό σύστημα τις páλις τις ΕΣΣΔ
για την ιρίνι.

Μα πάνο σε πίες δινάμις στiriζετε κε υπολογίζι η
ΕΣΣΔ σ' αφτί τι δίσκοιι κε πολίπλοκι páλι-τις για την
ιρίνι; Ο σίντροφος Στάλιν στην έκθεσί-του στο XVII σινέδριο
του κόματος απάντισε σ' αυτό το ζίτιμα:

- α) Στην αφκσανόμενι ικονομική κε πολιτική-τις ισχί.
- β) Στην ιθική υποστήρικσι τον εκατομριόν τον μαζόν
τις εργατικές τάκσις όλον τον χορόν, που ενδιαφέ-
ρυντε ζοτικά για τι διαφίλακσι τις ιρίνις.
- γ) Στι φρονιμάδα εκίνον τον χορόν, που δεν έχυνε
σιμφέρο για τι μια ίτε την áλι ετία απτι διατάρακσι
τις ιρίνις κε που θέλουν ν' αναπτίκσουν τις εμπορικές
σχέσις με τέτιο ακριδί σιμδαλόμενο, σαν την
ΕΣΣΔ.

δ) Τέλος, στο δοκασμένο-μας στρατό, που ίνα έτιμος να υπερασπίσι τη χώρα-μας απτις εκδοτερικέσ επί- θέσις. ¹⁾

Ας εκσετάσμε αφτέσ τις δινάμις. 1. Χάρι στι μεγαλοφία, τιν ατσαλένια σταθερότητα κε τιν αφοβία τυ μεγάλυ-μας τι- μωνιέρι-σιν. Στάλιν, χάρι στιν αδιάσπαστι ενότιτα τον γρα- μόν τυ κόματός-μας, που τσάκισε όλες τις δεκσιέσ κε «αριστε- ρέσ» οπορτυνιστικέσ κι' αντεπχναστατικέσ τροτσκιστικο-ζινοβιε- δικέσ ομάδεσ κε χάρι στο μέγιστο διμωργικό ενθυσιαζμό τον εκατομίριον εργατόν κε κολχόζνικον, που ρισπιρόθηκαν ολόγισρα στο κόμα τυ Λένιν-Στάλιν, —ι τεράστια χώρα, που στενάζε επί εόνεσ κάτω απο βάρος τις θηριόδικις εκμετάλεπσις, τις βαθιάς σκοτινιάς κε τις αμορφοσιάς —μετατράπικε τόρα σε δινατί, προτοπόρα, βιομηχανική, σοσιαλιστική χώρα.

Τόρα ι βιομηχανική-μας ισχύι μεγάλωσε τόσο, όστε στον όνχο τις βιομηχανικήσ παραγογίς ι ΕΣΣΔ κατέχι τιν πρότι θέσι στιν Εθρόπι κε τι δέφτερι θέσι στον κόσμω. (Στα 1928 κατίχαμε τιν πέμτι θέσι). Ι μάθρι μεταλουργία ίνε ι βάση τις εκβιομηχάνισις τις χώρας, γι' αφτό στιν ανάπτυκσι αφτό τυ κλάδου τις βιομηχανιάς το κόμα κι' ι κιόρνισι έδιναν ιδιέτερι προσοχί. Σαν αποτέλεζμα τον τεράστιον προσπάθιόν —κερδί- πρσοχί. Σαν αποτέλεζμα τον τεράστιον προσπάθιόν —κερδί-σαμε αποφασιστικέσ επιτιχίεσ: σε ρίνκρισι με το 1930 ι πα- παραγογί χιτοσίδερυ ιπρόθηκε στα 1934 κατά 110% κι' έφτα- σε ος 10,5 εκατομ. τόνυς. Ι παραγογί ατσαλιού ιπρόθηκε στο ίδιο διάστημα κατά 66% κε αποτελί 9,6 εκατομ. τόνυς. Ι παραγογί λαμαρίνας αφκρίθηκε κατά 49% κι' έφτασε ος 6,7 εκατομ. τόνυς. Ι επιτιχιμένη ανάπτυκσι τις σοσιαλιστικίς με- ταλουργιάς οδήγισε στο ότι ι ΕΣΣΔ κατέλαβε στα 1934 τι δέφτερι θέσι στον κόσμω στον όνχο τις μεταλουργιάς πισοτικό ατσαλιού. Απ' αφτέσ τις επιτιχίεσ-μας κσεκινύσε ο ριν. Στά- λιν.

1) Ι. ΣΤΑΛΙΝ. Στενογρ. πραχτικά τυ XVII ρινέδριω τυ ΠΚΚ(μπ), τελ. 13.

λιν, όταν δίλοσε το Δεκέβρι το 1934 στι σινομιλία-το με τους μεταλυργούς: «τόρα πια δεν κάνι δα να θεωρούμε, ότι ίμαστε χώρα «κσίλινι»... Τόρα ίμαστε χώρα μετάλινι».

Πάνο στι βάσι τις εκδιομιχάνιςις, κάτο απτιν καθοδίγιςι το κόματος διεκσίχθικε επίσης ι πιο μεγάλη σοσιαλιστική ανα-σινκρότιςι στιν αγροτική ικονομία. Ος τις αρχές το 1935 τα τέσερα πέμτα όλον τον αγροτικόν νικοκιριόν ενόθικαν σε κολ-χόζια, κε τα ενιά δέκατα όλον τον εχτάσεων τις σποράς στιν ΕΣΣΔ ανίκυν στα κολχόζια κε σοβχόζια. Ι αγροτική-μας ικονομία κολεχτιδοπιίθικε κ' εφοδιάστηκε τόρα μ' εκατοντάδες χιλιάδες μιχανές, κ' εργαλία, μετατράπικε σε ισχιρί βάσι πυ εκσασφαλίζει όλι τι χώρα με τρόφιμα κε πρότες ίλες.

Ι άνοδος όλις τις σοσιαλιστικές-μας ικονομίας βρίσκι επί-σις το γενικό-τις αντικαθρέφτιζμα στι μεγάλη ανάπτυικςι το λαικό ισοδίματος, πυ στα τελεφτέα τέσερα χρόνια μεγάλωσε κατά 59 %, φτάνοντας στα 1934 τα 56 διςεκατομ. ρύθλια.

Νά εκίνι ι ικονομική κε πολιτική ισχί-μας, τιν οπία ίνε ανανκαζμένες να πάρυν ιπόπςι όλες ι καπιταλιστικές χώρες.

2. Ι μεγάλη Σοβιετική Ένοσι ίνε ι πατρίδα το διεθνούς προλεταριάτο. Ι δίνامي τις ΕΣΣΔ ίνε δίνامي τις πανκόζμιας σοσιαλιστικές επανάσταςις. Ι ενίσχισι τις ΕΣΣΔ ενισχί τιν πανκόζμια ιρίνι κε τιν ενότιτα τον εργαζομένον όλον τον χορόν κε λαόν. Ι ενίσχισι τις διεθνούς αλιλενκίς ενισχί τιν ΕΣΣΔ. Νά γιατί ε' όλο τον κόσμο ι ΕΣΣΔ ζι μέσα στις καρδιές τον προλετάριον κι' όλον τον εργαζομένον τον κα-ταπιεζομένον εθνόν. Νά γιατί το προλεταριάτο κι' ι εργα-ζόμενι αγροτιά όλον τον χορόν ίνε σινδεμένι με δεζμός έμα-τος με το προλεταριάτο κε τιν αγροτιά τις ΕΣΣΔ.

Ι ιστορία τις Οχτοβριανίς επανάσταςις κσέρι όχι λίγα χτιπιτά παραδείγματα για το πως το διεθνές προλεταριάτο ιπυστίριζε κ' ιπεράσπιζε ιροικά τι χώρα τον σοβιέτ σαν δική-το

πατρίδα. Μια απτις πρότες κε πιο μεγάλες επαναστατικές εκσορμίσες ενάντια στην επέμβασι σαν ένδικσι τις προλεταριακίς αλιλενκίς ήτανε ι εκσέγερσι τον γάλον ναφτόν στι Μάβρι θάλασα μ' επικεφαλίς τον Αντρέ Μαρτί.

Στιν Αγκλία το κίνημα μέσα στην εργατικί τάξι για την υπεράσπισι τον Σοβιετικόν δημοκρατιόν στα χρόνια τις επέμβασις κε το πολέμου με την Πολονία πήρε πραγματικά μαζικό χαραχτίρα. Σχεδόν σ' όλες τις πόλεις ίχαν ιδριθί οργανόσις «Κάτο τα χέρια απτι Ροσία». Αφτές ι οργανόσις εκσέδοσαν μανιφέστο, πυ απετύσε άμεσι κατάπαρσι το πολέμου ενάντια στι Σοβιετικί Ροσία. Εκσόν απ' αφτό ι εργάτες διμιουργύσαν «σιμβύλια δράσις», πυ ήτανε προοριζμένα ν' αγωνιστόν για την υπεράσπισι τον Σοβιετικόν δημοκρατιόν. Αφτά τα σιμβύλια φάνικαν πλέρια αντάκσια τις ονομασίας-τους, γιατί δρύσαν δραστήρια ενάντια στην αποστολί όπλον κε άλλον πολεμοφοδίον για την Πολονία, πυ πολεμούσε τότε ενάντια στο εργατικό-μας κράτος.

Αφτά τα σιμβύλια δράσις συνδέθηκαν κε με τους εργάτες άλλον χορόν με σκοπό να διμιουργίσουν ενιέο μέταπο υπεράσπισις τις χόρας τον Σοβιέτ. Αποτέλεζμα αφτίς τις σίνδεσις ήτανε μετακσί άλλον το ότι ι διεθνίς οργάνοσι τον εργατόν μεταφοράς εκσέδοσε έκλινσι, στην οπία πρότινε σ' όλυς τους εργάτες μεταφοράς κε στους ναφτεργάτες να κρατόν κάθε στρατιοτικό κλιμάκιο, πυ κατεφθίνετε ενάντια στι Σοβιετικί Ροσία. Ι επαναστατικί προλετάρι όλον τον καπιταλιστικόν χορόν καταλάθεναν κσεκάθαρα, ότι, υπερασπίζοντας τις καταχτίσις τυ Οχτόβρι, βοιθόν μ' αφτό το κσετίλιγμα τις πανκόζμιας επανάστασις.

Δεν ίνε υπερόβλι να θεωρούμε, ότι δίχοσ αφτί την υποστήρικσι τυ διεθνός προλεταριάτο, ι Σοβιετικί χώρα δε θα κατόρθονε να υπερασπίσι τον εαφτό-τις ενάντια στο σινασπιζμό τον 11 κρατόν, πυ είχανε τις αντισοβιετικίς επέμβασις. Στι σιρά τον ετιόν, πυ σινέτιναν στι νίχι τις Σο-

βιετικές χώρας στον εμφύλιο πόλεμο ενάντια στην εσωτερική αντεπανάστασι, κε τες ιντερβέντες, πρέπει να ονομάζουμε τι βοίθια του διεθνούς προλεταριάτου. Αυτό το κίνημα για τι βοίθια τις Σοβιετικές δημοκρατίας ήτανε πραγματικά μεγαλιόδοχο. Ι ιμπεριαλιστές ιντερβέντες βρέθηκαν στην ανάνκη πολύ συχνά ν' αρνιούνται την πραγματοπίσι τον σχεδίων-τους κε να πέρνουν απτι Σοβιετική χώρα τα στρατεύματά-τους, που γίνονταν ολοένα κε λιγότερο σίγουρα. Για παράδειγμα, ι ανκλική στρατιοτική δίκισι στο Αρχάνγκελσκ, φεύγοντας απτα βόρια παράλια, αποχερετόντας τες ρόζους λευκοφρυγές, αναγνώριζε ανιχτά, ότι πέρνι τα στρατεύματά-τις κάτω απτιν πίεσι κε κατ' απέτισι τον εργατόν. Κάτω απτιν ίδια πίεσι έφεβγαν απτα εδάφι-μας κε τ'άλλα στρατεύματα τις κσιράς κε τις θάλασσας, που πέρανε μέρος στην επέμβασι. Μιλόντας για όλα αυτά τα γεγονότα, ο Λένιν τα σιμίονε σα φανέρομα τις δύναμις τις διεθνούς αλιλενικής του προλεταριάτου. Ι Αντάντ ανανκάστηκε,—έλεγε ο Λένιν,—να πάρι τα στρατεύματά-τις απτι Ροσία, γιατί αυτά φάνιχαν ανίκανα να διεκσάγουν πάλι ενάντια στην επαναστατιμένη Σοβιετική Ροσία.

Μα ίνε γνωστό, ότι ι ιμπεριαλιστές κ'ίστερα απτιν αποτιχία τον ιντερβεντсионιστικόν-τους σκοπόν δεν έπαψαν κε δεν πάθουν να ονιροπολύν για το νκρέμιζμα του σοβιετικού καθεστώτος. Ι Αμα πέρα αποφασιστική απόκρυσι στις πρότες αντεπαναστατικές-τις εκστρατίες, ι πανκόζμια μπυρζουαζία άρχισε να παλέβι ενάντια στην ΕΣΣΔ όχι μονάχα με ανιχτές πολιτικές κε ικονομικές εκσορμίσις, μα κε με σκεπαζμένι μορφί. Κ'εδώ το διεθνές προλεταριάτο έρχετε σε βοίθια τον σοβιετικόν εργατόν κε αγροτόν. Ι εργάτες τον καπιταλιστικόν χορόν κάτω απτιν καθοδίσισι τον αδερφικόν κομμουνιστικόν χορόν διεκσάγουν αγόνα ενάντια σε κάθε λογιό ιμπεριαλιστικές τάσις απέναντι τις ΕΣΣΔ.

Εδώ πάλι πρέπει να θυμίζουμε τες άνκλυσ εργάτες, που

στις επανιλιμένες προβοκάτσες και τις άλλες εκφορμίσες τον άνκλον εκλιρομέτοπον απαντύσαν με ισχιρές διαμαρτιρίες και διαδιλόσεις.

Στα 1929 η προβοκάτσια στον Κινεζικο-Ανατολικό σιδερόδρομο, όπου το αντεπαναστατικό Νκομιντάν εκτελούσε ρόλο πράχτορα του πανκόζμιου ιμπεριαλισμού, προκάλεσε τεράστιο κίνημα ανάμεσα σ'όλο το επαναστατικό προλεταριάτο για την υπεράσπισι τις ΕΣΣΔ.

Στα 1930, όταν ο πάπας τις Ρόμης κήριξε σταβροφορία ενάντια στην ΕΣΣΔ, η προλετάρια τις Αγκλίας, Γερμανίας, Γαλίας, Πολονίας, Τζεχο-Σλοβακίας, Ελλάδας κ.τ.λ. εκφόρμισαν με όλη την επαναστατική αποφασιστικότητα ενάντια σ'αφτί τι νέα απόπειρα ιμπεριαλιστικού πολέμου.

Και τώρα, οπότε ο φιλοπόλεμος ιμπεριαλισμός, που εκπροσωπέετε απτι φασιστική Γερμανία, τη Γιαπωνία και την Πολονία τίνι ν'αρχίσι με προβοκάτσες πόλεμο ενάντια στην ΕΣΣΔ,—κέρουμε, ότι το διεθνές προλεταριάτο, και ιδιέτερα η προλετάρια αφτόν τον χορόν, θα μπορέσουν να υπερασπίσουν τη σοσιαλιστική-τους πατρίδα. «'Ινε ζίτιμα αν πρέπει ν'αμφιδάλουμε,—έλεγε ο/σιν. Στάλιν στο XVII σινέδριο του κόματος—ότι αφτός ο πόλεμος (ο πόλεμος ενάντια στην ΕΣΣΔ—Γ.Γ.) θα ίνε ο πιο επικίνδινος πόλεμος για τη μπυρζουαζία. Θα ίνε ο πιο επικίνδινος όχι μόνο γιατί η λαί τις ΕΣΣΔ θα πολεμίσουν μέχρις εκχάτον για τις καταχτίσεις τις επανάστασεις. Θα ίνε ο πιο επικίνδινος για τη μπυρζουαζία ακόμα και γιατί ο πόλεμος θα γίνετε όχι μόνο στα μέτοπα, μα και στα νότα του αντιπάλου. Η μπυρζουαζία μπορί να μιν αμφιδάλι, ότι η πολιάριθμι φίλι τις εργατικές τάξεις τις ΕΣΣΔ στην Εύρόπη και την Ασία θα προσπαθίσουν να χτιπίσουν στα νότα τους καταπιεστές-τους, που διοργάνοσαν εκκληματικό πόλεμο ενάντια στην πατρίδα τις εργατικές τάξεις όλον τον χορόν. Κι' ως μιν έχυνε παράπονα απο μας η κήρι μπυρζουάδες,

αν τιν ἄλι μέρα ἴστερα ἀπὸ ἓνα τέτιο πόλεμο θα λιγοστέ-
ψουν στο λογαριασμό μερικὲς δικές-τους κυβερνήσεις, πυ τόρα
ἔσια βασιλέβουν «ελέο θεύ».

3. Στον αγόνα-τις για τιν ἱρίνι ἡ χώρα τον Σοβιέτ
χρῖσιμοπιύσε πάντα ὅλες τις δινάμις, πυ μπορύν να βοιθίσουν
ς' αφτί τιν ἱπόθεσι. Ἰδιέτερα χρῖσιμοπιύσαμε τις ἀντιθέσεις
μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα, πυ εκδιλόνουντε, μετακσί
ἄλον, κε στο ὅτι μερικά κράτι, ὅπος, ας πύμε, τόρα ἡ Γα-
λία, Τζεχο-Σλοβακία, Ρουμανία κ. α. προσορινά δεν ἔχυνε
σιμφέρο να γίνι πόλεμος κε γι' αφτό στον ἓνα ἴτε τον ἄλο
βαθμό μπορύν να ἱποστιρίζουν τιν πάλι-μας για τιν ἱρίνι.
Με τα διάφορα σίμφωνα μι επίθεσις, καθοριζμό τυ επιτιθέ-
μενυ κε με τα σίμφωνα ἀλλιλοβοίθιας, πυ κλι ἡ ΕΣΣΔ με
κσεχωριστές χώρες ἴτε με ολόκληρες ομάδες καπιταλιστικόν
κρατόν—δυναμόνι το σύστημα τον ενκίςσειον τις ἱρίνις, το σύστι-
μα τις γενικίς ασφάλιας. Οστόσο, πρέπει πάντα να θυμόμαστε,
ὅτι βασική ἀντίθεσι ἴνε τόρα ἡ ἀντίθεσι ἀνάμεσα στον καπι-
ταλιστικό κόσμο στο σύνολο κε τῖ χώρατις διχτατορίας τυ προ-
λεταριάτυ. Αφτό σιμένι, ὅτι ἡ καπιταλιστές ὅλον τον χορόν
θεορύν για κηριοτερό-τους εχτρό τιν ΕΣΣΔ, κε αν ἰδιέτερά-τους
κράτι κλίουν τόρα μαζί-μας σιμφονίες, σ' αφτό τυς εκσανανκά-
ζουν ἡ περιστάσεις κε γι' αφτό δεν κάνι να ελπίζουμε, ὅτι
αφτές, ἡ σιμφονίες ἴνε σταθερές κε μακρόχρονες. Σχετικὰ με
τῖ χρῖσιμοπίσι τον καπιταλιστικόν ἀντιθέσειον ο Λένιν ἔλεγε:

«Βέβεια ἴνε πλέρια δυνατό, κε δεν πρέπει να κσεχνύμε,
ὅτι ἡ σινασπιζμὶ ἀνάμεσα στα ἱμπεριαλιστικὰ κράτι, ὅσο στα-
θερί κι' αν φένουντε, μπορύν ν' ἀναποδογιριστύν σε λίγες
μέρες αν αφτό το ἀπετύν τα σιμφέροντα τις ἱερίς ἀτομικίς
ἰδιοχτισίας, τα ἱερά δικεόματα για παραχορίσεις κ. τ. λ. Κε
μπορί να ἴνε ἀρκετί κ'ἱ πιο μικρή σπίθα για ν' ἀνατινάξει
τον ἱφιστάμενο σινασπιζμό τον κρατόν, κε τότε ἡ ἱποδιγμένες

αντιθέσεις δε θα μπορούσαν πια να μας χρισιμέψουν για ιπε-
ράσπισι ¹⁾).

4. Το πιο μεγάλο κε το πιο δυνατό όπλο ιρίνις ίνε ο δοκσαζόμενος, ανίκητος Κόκινος στρατός-μας. Ι καπιταλιστι-
κί στρατί ίνε όπλο για ιμπεριαλιστικός πολέμος. Ο Κόκινος
στρατός ίνε πιστό όπλο ENANTIA στους ιμπεριαλιστικούς
πολέμος. Νά γιατί ι ιμπεριαλιστές προσπαθύν με κάθε μέσο
να κρίψουν τον αριθμό κε τι σύνθεσι τον στρατόν κε τον
εκσοπλιζμόν-τους, όπος κάθε λιστίς κρίβι τα λιστρικά-τυ όπλα.
Κε νά γιατί, εμίς όχι μόνο δεν κρίβουμε, μα, αντίθετα, πε-
ριφανεδόμαστε μπροστά σ' όλο τον κόσμο για τον Κόκινό-
μας στρατό, γιατί ίνε προοριζόμενος να ιπερασπίζι τιν ιρίνι,
να ιπερασπίζι τα δικεόματα κε τιν ακσιοπρέπια τις εργαζο-
μένες ανθρωπότητας.

Ι δύναμι τυ Κόκινυ στρατό δεν ίνε μόνο στι μπολσε-
θίκικι σινιδιτότητα κε τ' ατσάλομά-τυ, μα κε στο μεγάλο
πολεμικο-τεχνικό εκσοπλιζμό-τυ. Ο Κόκινος Σοβιετικός στρατός
ανασινκροτίθικε πάνο στι θάσι τις νέας τεχνικίς. Έχι ολότελα
σίνχρονα τανκς κε σε αρκετί ποσότητα. Έχι ολότελα σίν-
χρονο πυροβολικό. Ίνε πλέρια εκσοπλιζόμενος με καλά λα-
φριά, βαριά, αεροπορικά, αντιαεροπορικά πολιβόλα κε πολιβόλα
τον τανκς. Ι παρανκελίες τυ Κόκινυ στρατό όσον αφορά τι
χιμικί άμυνα ικανοπιόντε απτι χιμικί-μας βιομιχανία, πυ δυνα-
μόνι. Ο Κόκινος στρατός ίνε εκσασφαλιζόμενος με όλα τα ίδι
τις σίνδεσις. Ι πολεμικο-εναέριες δινάμις-μας έγιναν ι καλίτε-
ρες κ' ι πιο δυνατές στον κόσμο. Αν στα 1929 σ'ένα κρας-
νοαρμέιτσο αναλογύσαν κατά μέσον όρο 2,6 μηχανικές αλο-
γοδινάμις κε στα 1930—3,07 στα 1933 αναλογύσαν 7,74
αλογοδινάμις. Αφτό κσεπερνάι τον τεχνικό εκσοπλιζμό όχι μό-
νο τυ γαλικύ κι' αμερικανικό στρατό, μα ακόμα κε τυ πιο

¹⁾ ΛΕΝΙΝ. Έργα τ. XXIII, σελ. 5.

μηχανοπιμένον ανκλικό στρατό. Τα 70 % όλις τις είνθεις το στρατό-μας ίνε άμεσα εινδερμένα με τιν τεχνικί. Όχι μόνο τα διτικα-μας είνορα, απτι λίμνι Λαδόγα ος τι Μάδρι θά-λασα εκεπάστικαν με οχιρομένες περιφέρειες, μα κ' ι πιο απιλόμενες κατεφθίνεις στι Μακρινί Ανατολί κε στιν Ανατο-λικί Σιβιρία. Οχιρόθικε ειμαντικά ι παραλιακί άμινα στι Μάδρι κε τι Βαλτικί θάλασα, στιν αχτίδα τυ Μύρμανσκ κε ιδιέτερα στι Μακρινί Ανατολί.

Όλος αφτός ο ισχιρός στρατός διμυργίθικε όχι για οπιωσδήποτε καταχτιτικός σκοπός μα για ν' αναχετίσουμε τυς ιμπεριαλιστές απτιν επίθεσι ενάντια στιν ΕΣΣΔ. «Ο Κόκινος στρατός,— λεί ο ειν. Βοροσίλοφ,— ίνε προπίργιο τις ιρίνεις. Ο Κόκινος στρατός ίτανε κι' απομένι ιπερασπιστίς τον εινό-ρον τυ κράτους-μας. Μαζί με το λαό-μας, μαζί με τιν κιθέρ-νισί-μας, μαζί με το κομμουνιστικό κόμα ο Κόκινος στρατός ποτέ δεν έβαζε κε δε θα βάλι στο νύ-τυ για καταχτικό πόλεμο. Ο Κόκινος στρατός δεν απιλύσε ποτέ κανένα κε δεν ετιμάζετε ν' απιλίσι, μα μαζί με τυς εργαζομένους τις Ένωεις θα πα-ραχολυθί με οκσιδέρκια όλα όσα γίνυντε στα σοβιετικά είνορα. Στιν επίφοβι στιγμί ο Κόκινος στρατός θα ίνε εκί, όπου τυ αρμόζι να ίνε. Για κάθε βερσόκι, για κάθε πιθαμί τυ εδάφους-μας ο εργατο-αγροτικός Κόκινος στρατός θα πολεμίσι έτσι, όπως κςέρυν να πολεμίσυν μόνο ι μπολσεβίκι».

«Δε θέλουμε ύτε μια πιθαμί κςένι γι, μα κι' απτι γί-μας, ύτε ένα βερσόκι απτι γί-μας δε θα δόσουμε σε κανένα».

Ας θυμόντε καλά όλι ι εχτρί-μας αφτά τα λόγια τυ Στάλιν, πυ ίνε χτιπιτί εκδίλοσι τις διάθεις όλις τις μεγάλις χόρας τον Σοβιέτ.

Εμίς, όλι ι εργαζόμενι πολίτες τις ΕΣΣΔ, ίμαστε έν-θερμι κι' αφροισιόμενι πατριότες τις σοσιαλιστικίς-μας πατρίδας κε οπιαδήποτε στιγμί με τιν πρόσκλιςι τυ κόματος κε τις

πρόβλεψις, εάν ένας άνθρωπος θα πάμε να υπερασπίσουμε τα
πρά-τις σύνορα.

VI. Η ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΠΑΛΕΒΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΡΙΝΙ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΣΣΔ—ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ

Μπροστά στην προετοιμασία και τις προδοκάτσες των
ιμπεριαλιστικών κρατών για επίθεσι ενάντια στην ΕΣΣΔ, τις
επερχόμενες πολεμικές συγκρούσεις ανάμεσα στους καπιταλιστές-
λιστές και τους πολέμους που διεκσάγουντε πια στην πραγματικό-
τητα (Γιαπωνία ενάντια στην Κίνα), καθώς και μπροστά στον
προδοτικό ρόλο της διεθνούς σοσιαλ-δημοκρατίας και του αντε-
παναστατικού τροτσκισμού, που βολιθύν δραστήρια τους ιμπεριαλι-
στές στις πολεμικές-τους προετοιμασίες,—η Κομμουνιστική Διεθνής
καλή και κινητοποιεί το προλεταριάτο κι' όλες τις εργαζόμενες
μάζες για την πάλι ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και για
την υπεράσπισι της ΕΣΣΔ.

«Το μεγάλο ιστορικό καθήκον του διεθνούς κομμουνισμού ίνε
να κινητοποιήσει τις πιο πλατιές μάζες ενάντια στον πόλεμο
πριν απ' την αρχή κιόλας του πολέμου κ' έτσι να επιταχίни την
καταστροφή του καπιταλισμού».

Έτσι λέει στις αποφάσεις της XIII ολομέλειας της Εχτε-
λεστικής Επιτροπής της Κομμουνιστικής Διεθνούς. Με τη δημιουργία
του ενιέου λαϊκού μετώπου ενάντια στο φασισμό και τον πόλεμο,
τα κομμουνιστικά κόμματα κινητοποιούν και οργανώνουν τη μαχητική
ισχύ του εργαζομένου για μαχητική απόκρισι στις επίθεσις του
καταλύου.

Μέρα της επιθεώρισις των επαναστατικών προλεταριακών δυνάμεων

κε τις μαχίτικίς δαμαρτιρίας ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο καθορίστηκε ι 1-ι τυ Αβγύστου. Κάθε χρόνο, αφτί τι ματοβα- μένι μέρα (αρχί τυ πολέμου τυ 1914) ε' όλο τον κόσμο το προλεταριάτο κι' όλι ι καταπιεζόμενι κ' εκμεταλεβόμενι θγέ- νυν στus δρόμους κάτω απτις κόκινες σημαές με μαχίτικά επαναστατικά σινθήματα. Κάθε χρόνο αφτί τι μέρα ολοένα κε πίοτερο γιομίζυν ι δρόμι από διαδילוτές, ολοένα κε πιο πσι- λά ανεβένι ι μεγάλη ανίχιτι διεθνής σημα τυ Μαρκς—'Ενκελς— Λένιν—Στάλιν.

Αν ι φασίστες λιστές ιμπεριαλιστές, παρ' όλες τις κάθε λογιό προιδοπύσεις θ' ανάψυν μολοτύτο νέα πυρκαγιά παν- κόσμιυ μακελιού, τότε το διεθνές επαναστατικό προλεταριάτο κάτω απτιν καθοδίγισι τις Κομιντέρνας θα δόσι όλες τις δι- νάμεις-τυ, όλι τι θέλisis-τυ για να γίνι αφτός ο πόλεμος τελε- φτέο τερατόδικο ένκλιμα τυ καπιταλιζμού, για να μετατραπί αφτός ο πόλεμος σε νικιφόρο για το προλεταριάτο εμφίλια πόλεμο, πυ θ' απελεφθερόσι τιν ανθρωπότιτα απτυς πολέμους, τι φασιστική βαρβαρότιτα κι' από κάθε καπιταλιστική κατα- πύσι.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
1. Τον πόλεμο τον γενάει ο καπιταλισμός	3
2. «Ι υπόθεσι πιγένι φανερά για νέο πόλεμο»	8
3. Ι φασιστική Γερμανία ίνε ο κριότερος εμπριστίς τυ πολέμν	13
4. Ο πόλεμος γενιέτε «πολί μιστικά»	18
5. Ι πάλι τις ΕΣΣΔ για τιν ιρίνι	21
6. Ι προλετάρι όλον τον χορόν παλέδουν για τιν ιρίνι, για τιν ΕΣΣΔ —ενάντια στον ιμπεριαλισμό . . .	33

Y. 1285
45

ТІМІ—50 коп.
ЦЕНА—50 коп.

D 8
991
2454

НА ГРЕЧЕСКОМ ЯЗЫКЕ:

ЯНКО ГЕОРГИАДИ

**Империалисты
готовят новую бойню**

ДОНЕЦКОЕ ОБЛАСТНОЕ ГРЕЧЕСКОЕ ИЗДАТЕЛЬСТВО

Стат. форм. 152×186 — поч. лист. 2¹/₄ — 31,740 знаков. в листе

Тираж 1500 — Миськлит 6 — Зам 3175 Мариуполь, держдрукарня